

वसापायिन् 1) adj. *Fett trinkend*. — 2) m. *Hund* ÇABDAM. im ÇKDr. वशा^० gedr.

वसापावन् adj. *Fett trinkend* VS. 6, 19.

वसामय (von वसा) adj. (f. ई) *aus Fett bestehend*: पिशितवसामय्यो नार्यः Spr. 2828.

वसामूर N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 339, a, 8.

वसामेह m. *Fettharnruhr* ÇĀṅG. Sāṃ. 1, 7, 43.

वसामेहिन् adj. *die Fettharnruhr habend* Suçr. 1, 273, 1. 2, 78, 13.

वसामेह m. *Pilz (auf Fett wachsend)* Har. 23. वशा^० gedr.

वसामेवि oder वी (von वसु) f. etwa *Schatzkammer*: वसामेविमिन्द्र धार्यः मरुत्वाच्चिना भूर दत्तुर्मघानि RV. 10, 73, 4.

वसि (von 3. वस्) Uṇādis. 4, 139. = वस्त्र *Gewand* Uśval.

वसिक adj. *leer* H. 1446. — Vgl. वशिक, वशिन्.

वसित् न. ag. von 3. वस्; वसितम् = *आच्छादयितम्* Çāṃk. zu Kūāṇḍ. Up. 5, 1, 2. Zur Erklärung von वसिष्ठ gebildet.

वसितव्य (von 3. वस्) adj. *anzulegen, umzuthun*: वत्कलाग्निवस्त्राणि R. Gobh. 2, 28, 23.

वसिन् (von वसा) m. *Fischotter* H. 1330.

वसिर 1) m. *Scindapsus officinalis* Schott., eine Schlingpflanze (= गजपिप्पली); n. *die Frucht* AK. 2, 4, 3, 16. MED. r. 209. fg. RATNAM. 77. Suçr. 1, 137, 15. 20. 143, 17. 214, 2. 2, 32, 19. *Achyranthes aspera* MED. — 2) n. *Meersalz* AK. 2, 9, 41. H. 941. MED. — Wird auch वशिर् geschrieben.

वसिष्ठ (superl. von वसु; vgl. वसीयम्) P. 6, 4, 163, Schol. 1) adj. *der treffliche, beste, angesehenste, reichste*: श्रेष्ठमसि भेषजानां वसिष्ठो वीरुधानाम् AV. 6, 21, 2. Agni RV. 2, 9, 1. 7, 1, 8. पुरोहित 10, 130, 5. Indra 2, 36, 1. 10, 13, 8. 93, 17. यूयं तेषां वसिष्ठा भूयास्त TBr. 1, 3, 10, 9. 2, 3, 1, 3. TS. 2, 2, 11, 6. आत्मा क्षुपेद्भूतानां वसिष्ठः 6, 7, 3. प्रजापतिर्वै वसिष्ठः Çat. Br. 2, 4, 2, 14, 9, 2, 7. 2, 4. TBr. 3, 1, 2, 7. Kūāṇḍ. Up. 5, 1, 2. वसिष्ठो ऽस्मि वरिष्ठो ऽस्मि वसे वासगृहेष्वपि। वसिष्ठत्वाच्च वासाच्च वसिष्ठ इति विद्वद्दाम् || MBh. 13, 4484. — 2) m. N. pr. eines der hervorragendsten Rshi des Veda, Priesters des Königs Sudās, Hauptverfassers des 7ten Maṇḍala des RV. Nach der Legende ein Sohn Mitra-Varuṇa's und der Urvaçī, oder aus dem zu Boden gefallen Samen jener Götter entsprungen. Śā. zu RV. 7, 33, 11. Nachmals einer der sieben Rshi Paric. zu Āçv. Çr. — RV. 1, 112, 9. 7, 9, 6, 13, 4. 21. 22, 3. 23. 1. 26, 5. 33, 11. fg. 59, 3. 70, 6. 86, 5. 88, 4. 10, 63, 15. TS. 3, 1, 7, 3. 5, 2, 1. 7, 4, 7, 1. Āçv. Çr. 3, 4, 2. PAÑĀV. Br. 4, 7, 3. 15, 5, 24. Çat. Br. 5, 4, 11, 3. 12, 6, 1, 38. पाशा अस्या व्ययाश्यत्त वसिष्ठस्य मुमूर्षतः Bruchstück in Nir. 9, 26. ein Praçāpati und Sohn Brahman's M. 1, 35. MBh. 1, 6638. HARIV. 41. 14072. 14148. R. 1, 52, 6. 63, 22. Ragh. 1, 64. VP. 49. Bhāg. P. 3, 12, 23. MĀRK. P. 50, 5. ein Sohn Varuṇa's HARIV. 1883. Brahmarshi Triak. 2, 7, 16. 20. R. 1, 63, 25. Vater Aurva's HARIV. 417. 14130. Vater von 7 Söhnen 422. 14151. VP. 83. Bhāg. P. 4, 1, 40. 8, 1, 24. Vater der Väter Sukālin M. 3, 198. Gatte der Akshamālā oder Arundhati MBh. 1, 6638. der Ūrgā VP. 83. Bhāg. P. 4, 1, 40. इत्वा-कृषा हि सर्वेषां पुरोधः R. 1, 37, 21. इत्वाकुलदेवतम् 70, 16. sein Zwiist mit Viçvāmitra MBh. 1, 6710. fg. 9, 2365. fg. R. 1, 31. fg. वसिष्ठवते

नियतश्च कोपः MBh. 1, 2110. als Vjāsa VP. 272. Verz. d. Oxf. H. 32, b, 2. einer der sieben Weisen (welche das Gestirn des grossen Bären bilden) H. 124, Schol. HARIV. 413. 439. VARĀH. BRH. S. 13, 5. 6. 9. 23, 4. 38, 8. MĀRK. P. 73, 74. Gesetzgeber M. 8, 140. JĀṢṆ. 1, 5. Verz. d. Oxf. H. 113, b, 42. 264, b, 30. 266, a, 42. 270, b, 37. 279, a, 42. 341, a, 40. 336, a, 25. ०पञ्च Çat. Br. 2, 4, 2, 2. ÇĀṆKH. Br. 4, 8. Çr. 3, 8, 2. 11, 1. ०गोत्राः VARĀH. BRH. S. 3, 72. pl. *das Geschlecht* Vasishṭha's P. 2, 4, 65. Vop. 7, 14. RV. 7, 7, 7. 12, 3. 23, 6. 33, 1. fg. 39, 7. 80, 1. 90, 7. 10, 122, 8. Çat. Br. 12, 6, 4, 41. Āçv. Çr. 12, 13, 1. KĀTJ. Çr. 19, 6, 8. PRAVĀRĀDHJ. in Verz. d. B. H. 37, 32. fg. 61, 1. Verz. d. Oxf. H. 268, b, 19. Namen von Sāman sind: वसिष्ठस्याङ्कुशः, वसिष्ठस्यानुपदम्, वसिष्ठस्यापानः, वसिष्ठजमद्योरर्कः, वसिष्ठस्यासितम्, वसिष्ठस्य क्रोशम् Ind. St. 3, 233, a. वसिष्ठस्य जनित्रम् ebend. PAÑĀV. Br. 8, 2, 3. 19, 3, 8. वसिष्ठस्य निवेष्टः, निक्वः (vgl. वसिष्ठनिक्वः), पञ्चम्, पदम्, पदसम्, पिप्पलि, प्राणाः Ind. St. 3, 233. वसिष्ठस्य प्रियम् ebend. PAÑĀV. Br. 12, 12, 9. fg. वसिष्ठस्य प्रेङ्गः, प्लवः, वीङ्गम्, वैराजम्, वैत्रयम्, व्रतम्, व्रतोपहः, शकुलः, शुद्धाशुद्धीयम्, संक्रमम्, सम-त्तम्, सूक्तम् Ind. St. 3, 233. वसिष्ठो ऽनुवाकः so v. a. वसिष्ठस्यानुवाकः Pat. zu P. 4, 3, 133. Das Wort wird häufig fälschlich वशिष्ठ geschrieben und auf वशिन् zurückgeführt; vgl. Comm. zu BHATT. 1, 15 und Verz. d. Oxf. H. 194, b, No. 449. — Vgl. वृद्धसिष्ठ, वृद्ध^० und वासिष्ठ.

वसिष्ठक m. = वसिष्ठ 2) Verz. d. Oxf. H. 194, b, No. 449.

वसिष्ठतन्त्र n. Titel eines Tantra Verz. d. Oxf. H. 101, b, 2 v. u.

वसिष्ठव n. nom. abstr. von वसिष्ठ 1) MBh. 13, 4484.

वसिष्ठनिक्व m. N. eines Sāman LĪTJ. 3, 9, 12. = वसिष्ठस्य निक्वः Ind. St. 3, 233, a.

वसिष्ठप्राची f. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 149, a, 32.

वसिष्ठशफ m. N. eines Sāman Ind. St. 3, 233, b. LĪTJ. 1, 6, 32. KĀTJ. Çr. 26, 3, 13.

वसिष्ठसंसर्प m. N. einer Viertagefeier KĀTJ. Çr. 23, 2, 14. Āçv. Çr. 10, 2, 25.

वसिष्ठसंहिता f. Titel eines Werkes, = योगवासिष्ठ Verz. d. Oxf. H. 93, b, 11. 109, b, 15. eines anderen philosophischen Buches 233, a, No. 563.

वसिष्ठसिद्धांत m. N. eines der fünf Haupt-Siddhānta zu Varāhamihira's Zeit COLEBR. Misc. Ess. II, 379 u. s. w. Ind. St. 2, 231. fg. — Vgl. वासिष्ठ.

वसिष्ठकैनुस् wohl verdorbene Lesart VS. 39, 8; vgl. dafür श्रोषिष्ठ-कनम् TS. 1, 4, 30, 1.

वसीयम् (compar. von वसु; vgl. वसिष्ठ) adj. *besser, der besser daran ist, der sich wohler befindet; angesehen, reicher* (Gegens. पापीयम्): यो यज्ञस्यात्प्रा वसीयान्स्यत् TS. 2, 6, 6, 3. यः श्रो ऽस्मा ऽज्ञानाय वसीयो भवति 5, 4, 1. 3, 1, 6, 5. नमस्कृत्य हि वसीयोसमुपचरति 5, 4, 4, 5. यथा वसीयांसं भागधेयेन बोधयति 10, 5. इतो मे वसीयोसो जनिष्यते *bessere als diese* 6, 3, 6, 1. TBr. 1, 1, 2, 8. य एव विद्वद्वा विचिकित्सति। वसीय एव चेतयते 2, 1, 2, 3. 3, 1, 1, 9. VS. 18, 8. बुद्धदेवानुद्धतो वसीयान् At. Br. 3, 36. 8, 26. Çat. Br. 3, 4, 2, 27. 14. उपतापी वसीयान्भूवानिमिद्धति *wenn er wohler geworden ist* 8, 5, 2, 1. ते देवाः पापीयोसो ऽभवन्वसीयोसो ऽसुराः *den Göttern ging es schlimmer, den Asura besser* KĀTJ. 24, 9. PAÑĀV. Br. 7, 10, 4. 22, 12, 3. Gobh. 1, 6, 4. — Vgl. पाप^० und वस्यम्.

वैसु Uṇādis. 1, 11. 1) adj. (f. वैस्वी) *gut, trefflich* (= साधु ÇABDAM. im